

Funkce kultury, hlavní cíle a nástroje kulturní politiky

Kultura je významným faktorem života občanské společnosti, který podstatnou měrou napomáhá její integraci jako celku.

Přispívá k rozvoji intelektuální, emocionální i morální úrovně každého občana a plní v tomto smyslu výchovně vzdělávací funkci.

Propojuje Českou republiku s vnějším světem, zároveň ji však z něj i vyděljuje; charakterizuje ji v porovnání s ostatními státy.

Kultura však má nejen integrační, edukativní a reprezentační funkci, ale je i významným hospodářským odvětvím. Spotřebovává sice prostředky ze státního rozpočtu a z rozpočtů komunálních, avšak podílí se též na jejich vytváření přímo, prostřednictvím daňových výnosů odvětví tzv. kulturního průmyslu¹, a nepřímo tím, že vytváří podmínky pro vznik příjmů státního i komunálních rozpočtů např. daňovými výnosy tzv. kulturního turismu, jehož významným motivem je naše kulturní dědictví. Součástí aktivní ekonomické funkce kultury je i to, že nabízí pracovní příležitosti pro řadu občanů.

Kultura plní důležitou sociální funkci. Přispívá k sebeidentifikaci občanů jako svobodných individualit i k identifikaci občanů se společenstvím, v němž žijí, s obcí, regionem i státem. Tato role kultury má značný motivační efekt. Participace na kultuře vytváří smysluplnou náplň volného času a je tak mj. důležitým preventivním faktorem před narkomanií, gamblerstvím, kriminalitou a dalšími sociálně patologickými jevy, jimiž je ohrožena zejména mládež.

Obecně přispívá také k lepšímu vzájemnému pochopení mezi občany různého národnostního původu a je nezanedbatelným prostředkem boje proti xenofobii a rasismu.

Účast na kulturním životě pomáhá osobám se zdravotním postižením začlenit se do pospolitosti zdravých občanů a překonat tak v jisté míře jejich postižení, podobně může tato participace pomoci i obětem násilí. Kultura, resp. podílení se na ní, má tedy i terapeutickou funkci.

Z těchto, a jistě i z řady dalších důvodů vyplývajících z následujícího textu, je potřebné, aby se orgány státní správy, a v souvislosti s reformou veřejné správy stále více orgány samosprávy, kulturou zabývaly. Jejich úlohou je především vytváření finančních, koncepčních, legislativních a do určité míry i organizačně institucionálních předpokladů pro podílení se občanů na kultuře. Ti jsou jejími tvůrci, příjemci i ochránci a předavatelé.

¹ Příspěvek tzv. kulturních průmyslů do hrubého domácího produktu se v zemích Evropské unie pohybuje od 0,8 % až do 3 %; Pramen: Podkladový dokument pro Mezivládní konferenci o kulturních politikách pro rozvoj, konanou ve dnech 30. března až 2. dubna 1998 ve Stockholmu.

Hlavní cíle kulturní politiky jsou zejména :

- **garantovat ochranu svobody tvorby umělců a tvůrců a vytvářet podmínky pro využívání této svobody,**
- **vytvářet podmínky pro realizaci kulturních aktivit občanů zejména na základě občanského sdružování (spolčování),**
- **vytvářet podmínky pro decentralizaci rozhodování v celém kulturním systému a pro přenášení rozhodovacích procesů mimo ingerenci orgánů státní správy a jejich nezávislost i ekonomickou (“umělci rozhodují sami o sobě”),**
- **garantovat rovnost přístupu občanů ke kulturnímu bohatství a usnadňovat tento přístup znevýhodněným společenským skupinám (menšiny, osoby se zdravotním postižením),**
- **garantovat ochranu kulturního dědictví a podporovat péči o ně,**
- **garantovat svobodný přístup občanů k informacím, podporovat výměnu informací uvnitř systému kultury, mezi systémem kultury a vnějším prostředím bez ohledu na jazykové a administrativní hranice,**
- **podporovat výchovu a osvětu v systému tvorby i užívání kulturních statků,**
- **brzdit negativní vlivy komercializace kultury.**

Nástroje kulturní politiky jsou zejména :

- **legislativní;** podle článku 2 odstavce 2 Listiny základních práv a svobod lze státní moc uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví, proto je nutno v právním řádu definovat veřejné služby státu v oblasti kultury jako zákonné zmocnění (a stanovení povinnosti) státu zabezpečovat kulturní služby jako služby veřejně prospěšné; žádoucí je nadále podporovat uplatnění odstavce 3 uvedeného článku tvorbou právních norem zejména pro neziskový sektor v kultuře;
- **ekonomické;** ekonomická podpora kultury státem je realizována nepřímo (daňovými úlevami, podporou ekonomické soběstačnosti neziskových subjektů) a přímo dotacemi ze státního rozpočtu; žádoucí je posílit fondové financování kulturních aktivit bez ingerence orgánů státní správy a rozpočtově zajistit rozhodování orgánů státní správy zejména o dotacích, jež mají povahu náhrady za nucené omezování vlastnických práv vlastníků kulturního dědictví ve smyslu článku 11 odstavce 4 Listiny základních práv a svobod;
- **institucionální;** státní kulturní instituce a jejich systém zůstanou i nadále důležitým článkem systému kultury zejména v oblasti přístupu k informacím a v systému péče o kulturní dědictví;
- **řídící;** je žádoucí posilovat konzistentní postoj orgánů státní správy v kultuře jako jeden ze základních předpokladů pro zachování rovného přístupu občanů ke kulturnímu bohatství;
- **metodické;** metodickým a osvětovým působením lze motivovat kulturní chování subjektů nezávislých na orgánech státní správy (krajů, obcí, církví, neziskových kulturních organizací).

Konkrétní cíle kulturní politiky jsou vtěleny do jednotlivých článků, zabývajících se jak obecným prostředím pro tvorbu, distribuci, uchovávání a spotřebu kulturních statků, tak jednotlivými oblastmi kultury, jež jsou záměrně uspořádány podle působnosti ministerstva kultury :

Článek 1 - Podporovat co nejširší zapojení občanů a občanských iniciativ do kulturních a uměleckých aktivit, usnadnit jejich přístup ke kulturním hodnotám a spoluúčast při péči o kulturní dědictví, včetně jejich aktivní a plnoprávné účasti na rozhodovacích procesech způsobem a v rozsahu stanoveném právními předpisy a standardy užívanými na úseku péče o kulturní dědictví v zemích Evropské unie, předkládat kulturní politiky veřejné správy a zvýšit informovanost občanů o činnosti veřejných orgánů, vést pravidelný dialog s koordinačními orgány zastřešujícími nevládní neziskové subjekty

Konkrétně :

Orgány veřejné správy oceňují aktivity občanských iniciativ, které jsou zaměřeny ve prospěch realizace práva občanů na přístup ke kulturnímu bohatství. Spatřují v nich bezprostřední výraz aktivního zájmu občanů o kulturu a jsou si vědomy, že skutečná realizace kulturní politiky je od aktivity občanských sdružení neoddělitelná.

Vláda má za to, že je nezbytné na všech stupních veřejné správy pravidelně vyhlašovat výběrové grantové programy na pomoc realizaci hodnotných projektů občanských sdružení a projektů dalších neziskových právnických osob nepodnikatelského charakteru.

Vláda podpoří především ty projekty, které budou mít nejméně regionální význam. V souladu s mezinárodními doporučeními² je vláda přesvědčena o potřebnosti pravidelného dialogu s tuzemskými nevládními neziskovými subjekty, které působí v oblasti kultury. Vzhledem k bohatosti a širokému spektru profesních spolků, občanských sdružení, kulturních institucí a jejich asociací, nadací, podnikatelských subjektů, ochranných organizací autorských, atd., a tomu odpovídající pestrosti jejich stanovisek k zásadním, např. legislativním, otázkám, uvítá vláda, když tento pravidelný dialog v zásadních věcech bude ze strany jejich partnerů veden v jednotlivých oborech koordinovaně, tedy s orgány zastřešujícími jednotlivá seskupení nevládních subjektů činných v daném oboru. Za vládu garantuje dialog Ministerstvo kultury.

Ze své strany pak vláda klade zvláštní důraz na pravidelný dialog s koordinačními orgány působícími "napříč" – přes oborové členění jednotlivých oblastí kultury a společně je zastřešujícími.

Vláda má za klíčovou rovněž informovanost občanů o stavu kultury a výdajích veřejných rozpočtů, navrhovaných legislativních a koncepčních krocích atd.

Proto bude pravidelně vyhlašovat vládní kulturní politiku. Ministerstvo kultury a státní kulturní instituce budou nadále vydávat příslušné zprávy o své činnosti. Stejný postup vláda doporučuje krajům a obcím.

Článek 2 - V rámci dotační politiky udržet přímé platby občanů za kulturní služby na únosné úrovni; uplatňovat systém slev pro vybrané služby a skupiny obyvatelstva

Konkrétně :

Platby občana nekomerční kulturní instituci za služby bezprostředně věcně související s jejím hlavním posláním, pro něž byla zřízena orgánem veřejné správy, mohou být pro ni jen jedním ze zdrojů.

Zvyšování těchto plateb nad určitou mez může být kontraproduktivní a vytvořit zejména pro skupiny sociálně slabších občanů bariéru, bránící jim v realizaci jejich práva na

² Např. Závěrečný dokument Mezivládní konference o kulturních politikách pro rozvoj, Stockholm, přijatý dne 2. 4. 1998.

přístup ke kulturnímu bohatství. Proto bude nadále uplatňován systém slev z ceny za tyto služby pro ty skupiny občanů, u nichž lze mít za to, že náleží nebo mohou náležet k sociálně slabším skupinám (např. senioři, osoby se zdravotním postižením, osaměle žijící osoby s dětmi), nebo na jejichž intelektuálním rozvoji má občanská společnost mimořádný zájem (učitelé, vychovatelé, děti, studující atd.).

Vláda bude podporovat umožnění některých v zahraničí uznávaných výhod, např. uznání mezinárodní identifikační karty studenta, učitele, popř. profesionálního výtvarného umělce.

V souladu se státními mezinárodně právními závazky³ považuje vláda za diskriminační uplatňování dvojího systému cen (cena pro tuzemce a cena pro cizozemce) za totožnou službu. Pokud jsou cizozemcům na základě jejich vyžádání reálně poskytnuty nadstandardní služby, jako je například výklad v cizím jazyce, jde o zvláštní službu za zvláštní příplatek, nikoliv však o diskriminaci.

Článek 3 - Lépe informovat občany o stavu kultury a o výsledcích použití prostředků z veřejných rozpočtů pro kulturní účely

Konkrétně :

Přímá ekonomická pomoc státu při realizaci kulturních projektů a aktivit kulturních institucí je umožněna přerozdělováním příjmů státního rozpočtu, které z podstatné části pocházejí od daňových poplatníků.

Proto se považuje za samozřejmé, aby Ministerstvo kultury a státní kulturní instituce informovaly veřejnost o užití těchto prostředků.

Podávání těchto periodických zpráv se zároveň chápe jako výraz zájmu a spoluzodpovědnosti státní správy za vytváření podmínek pro to, aby občan mohl realizovat svá práva, která jsou mu zaručena mj. článkem 34 Listiny základních práv a svobod.

Ministerstvo kultury spolupracuje na přípravě a vytváření Portálu veřejné správy, tj. systému, ve kterém se lze jednoduše, z jednoho místa, prostřednictvím Internetu dostat k informacím poskytovaným státní správou a samosprávou, tedy i informacím o stavu kultury.

Článek 4 - Zvýšit podle možností státního rozpočtu objem kapitoly 334 - ministerstvo kultury (mimo výdaje na církve a náboženské společnosti) na 1 % výdajů státního rozpočtu, účelově zajistit podíl územních rozpočtů a podpořit růst výdajů obecních rozpočtů na financování kultury; příspěvky poskytovat v rámci veřejně vyhlášené dotační politiky, a to i formou věcně zaměřených programů

Konkrétně :

Se vstupem České republiky do Evropské unie souvisí nejen harmonizace právních předpisů vztahujících se na oblast kultury a jejich důsledné provádění, ale i úkol zaujmout srovnatelné postavení v ekonomické podpoře kultury státem. Proto je cílem ministerstva kultury, aby přímé výdaje státního rozpočtu na kulturu k datu vstupu České republiky do Evropské unie⁴ dosáhly úrovně těchto výdajů ve srovnatelných členských zemích ES.

³ Např. Mezinárodní pakt o hospodářských, sociálních a kulturních právech. Sjednán v New Yorku, dne 19. 12. 1966.

⁴ Evropský průměr je přibližně 0,5–1 % z hrubého domácího produktu, v ČR jen 0,23 % z hrubého domácího produktu

Zároveň je bezpodmínečně nutné vyšší objemy finančních prostředků umístit v budoucnu do kultury co nejefektivněji v prioritních oblastech vyplývajících z tohoto materiálu, to vše při průhledném a trvalém sledování způsobu jejich využití.

Vláda je na základě zkušeností z některých oblastí kultury, např. státní památkové péče, ochrany movitého kulturního dědictví a knihovnictví přesvědčena, že je v zájmu lepšího přehledu o cílech, na něž mají být vynakládány finanční prostředky z kapitoly státního rozpočtu určené pro kulturu, a v zájmu lepší kontroly jejich účelného využití, aby se v budoucnosti rozvíjely stávající a vznikaly další věcně zaměřené programy.⁵

Článek 5 - Podporovat vědeckou a výzkumnou práci ve vymezených oblastech kultury na úrovni srovnatelné s ostatními vědními obory

Konkrétně :

Vláda si je vědoma povinností, které má v oblasti zachování a rozvíjení národního intelektuálního bohatství, hodnotových systémů, vzdělanosti a ochrany kulturního dědictví.

Na podporu vědeckých programů a prací zaměřených k tomuto cíli v jednotlivých sférách kultury bude využívat především jednotlivých forem státní podpory sbírkotvorným institucím, knihovnám, státním památkovým ústavům a institucím zabývajícím se z analyticko-koncepčního hlediska informacemi o profesionálním a neprofesionálním umění a kulturním životě občanů, poskytované formou institucionální a účelové podpory výzkumu a vývoji.

Podpora bude soustředěna převážně na oblast:

- kulturní identity, právo na kulturní dědictví, vztah kultury a společnosti, kulturní diversity v občanské společnosti, (s využitím metod a poznatků antropologie, kulturologie, sociologie, etnografie a etnologie),
- výzkum a vědecké zhodnocení kulturních hodnot, prostředí, identifikaci, ochranu, zachování a prezentaci nemovitého kulturního dědictví v širším spektru (programy, které tuto oblast mají zaplnit, plně odpovídají dokumentům Rady Evropy a UNESCO v oblasti kulturního dědictví),
- zachování, dokumentaci a prezentaci movitého kulturního dědictví v širším spektru od vědeckého zpracování sbírkových předmětů muzeí a galerií, jako pramenné základny přírodních, společenských a technických věd, mapování historických technologií, až po možné využití těchto poznatků při řešení konkrétních úkolů v jednotlivých odvětvích národního hospodářství, a s cílem zvýšit kulturní úroveň a kvalitu života obyvatelstva,
- ochrany, zpřístupňování knihovních fondů formou digitalizace a retrokonverze s využitím mezinárodní počítačové sítě Internet a postupné rozšiřování celostátní automatizované knihovní sítě Caslin, tvorbu databází regionálních informací dle vzoru západních knihoven; ochranu knihovních fondů z hlediska mikroklimatu, na automatizaci knihovnických procesů, převod katalogů do elektronické podoby a na výzkum uživatelských potřeb včetně národnostních menšin,
- vědecko-dokumentárního zmapování vývoje českého hudebního, divadelního a výtvarného umění, české literární historie, teorie a kritiky – profilace autorů, osobností, institucí,
- výzkumu a dokumentace mizejících hodnot lidové kultury živé i hmotné, tj. zmapování a uchování tradičního folklóru, hudby, tanců, řemesel, lidových výrobců a jejich technik, včetně zdokumentování audiovizuálními prostředky,

⁵ V současnosti jde např. o tyto programy: Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón, Program záchrany architektonického dědictví, program Integrovaný systém ochrany movitého kulturního dědictví, Program rozvoje informační sítě veřejných knihoven apod.

- vědeckého zpracování dějin filmu s dokumentačními výstupy včetně uchování audiovizuálního dědictví,
- výzkumu, vývoje, dokumentace a prezentace v oblasti tisku, televize, rozhlasu, audiovizuálních nových způsobů šíření autorských děl.

Článek 6 - Posílit kooperativní a víceleté financování kulturních činností a projektů z veřejných rozpočtů

Konkrétně :

Spoluúčast rozdílných úrovní veřejných rozpočtů na financování kulturních projektů a činností přináší pozitivní výsledky jak v oblasti péče o kulturní dědictví (Program regenerace městských památkových rezervací a městských památkových zón), tak v oblasti profesionálního umění (Pražské jaro) i neprofesionálních uměleckých aktivit. Ministerstvo kultury bude nadále posilovat kooperativní model financování rozpočtů obecních a rozpočtu státního, se vznikem krajů se počítá i s participací z rozpočtu orgánů krajských samospráv.

Víceleté financování kulturních projektů je ověřeno Programem záchrany architektonického dědictví a programem Výzkum a vývoj. Ministerstvo kultury rozšíří okruh projektů financovaných víceletým způsobem vypisováním 2–4letých grantů pro oblast profesionálního umění i neprofesionálních uměleckých aktivit.

Při financování nekomerčně orientovaných kulturních projektů a aktivit může sehrát pozitivní roli také soukromá iniciativa. Zároveň je zřejmé, že sponzorský zdroj financování kultury má jen doplňkový charakter.⁶

Článek 7 - Změnou právních předpisů podpořit zvýšení podílu samofinancování kulturních institucí z příjmů z vedlejších činností a účelného využívání svěřeného majetku

Konkrétně :

Vláda je si vědoma, že řada státních kulturních institucí by mohla přiměřeně svým podmínkám doplnit své finanční zdroje účelným užíváním svěřeného státního majetku a poskytováním vedlejších služeb za úplatu. Některá pravidla, stanovená příslušnými předpisy, však vytvořila demotivující prostředí pro to, aby se tento potenciál skutečně realizoval i tam, kde jsou pro to objektivní podmínky. Změnou těchto, popř. daňových předpisů, je třeba usilovat o to, aby příjmy z vedlejší činnosti a účelného užívání svěřeného majetku zůstaly v maximální výši jako doplňkové zdroje pro plnění jejich hlavního kulturního poslání a snížila se tak závislost na přímých příspěvcích ze státního rozpočtu a úroveň centrálního přerozdělování.

Článek 8 - Zajistit o kultuře statisticko ekonomická data s vyšší vypovídací hodnotou; vytvořit informační databáze pro koncepční, legislativní činnost a pro mezinárodní spolupráci; ověřovat správnost koncepčních kroků prostřednictvím sociologických průzkumů

⁶ I v těch evropských zemích, kde je tento institut vyvinut a má tradici, nepřesahují tyto prameny v průměru více než 4 % nákladů na nekomerční kulturu. Je dále známo, že sponzorské příspěvky se soustřeďují jen na určité projekty, a to především ty, které se těší mediální pozornosti.

Konkrétně :

Ministerstvo kultury a další zainteresované orgány státní správy jsou si vědomy, že pro plnění úkolu zajistit informovanost občanů, jakož i pro vytváření příznivých finančních a legislativních podmínek pro rozvoj kultury, jsou nezbytné informace, a to nejen statistické údaje o využívání kulturních zařízení občany a nákladech státního rozpočtu na kulturu, ale též statistiky o ekonomických přínosech jednotlivých odvětví tzv. kulturního průmyslu.⁷

Budou se proto navrhnout ve smyslu platných právních předpisů příslušná periodická statisticko ekonomická šetření v tomto směru, jakožto i šetření k získání detailnějších údajů o výdajích občanů a jejich domácností na kulturu.⁸

Orgány veřejné správy musí do budoucna disponovat též oborovými informačními databázemi pro svou koncepční, případně legislativní činnost, využitelnými i pro různá operativnější opatření (např. pro činnost odborných grantových grémií, poskytování informací zahraničním partnerům apod.). Tyto databáze budou rovněž užitečné i pro zainteresovanou tuzemskou i zahraniční podnikatelskou veřejnost a odborníky. Na úrovni MK bude proto vznik těchto databází zajištěn tak, že se jednak rozšíří činnost některých organizací a ministerstvo kultury prostřednictvím víceletého tendrového programu podpoří ve vybraných institucích vznik a plnění příslušných oborových databází. Přitom bude spolupracovat rovněž s profesními organizacemi a sdruženími, která tato data znají, či je mohou získat. Pro mezinárodní srovnání získaných údajů bude ministerstvo užívat poznatků národních sekcí mezinárodních nevládních organizací a výstupů ze zapojení ČSÚ do mezinárodní spolupráce a mezinárodních statistik.⁹

Ministerstvo kultury považuje za nezbytné, aby koncepční činnost a její realizace v praxi byla v budoucnosti periodicky prověřována prostřednictvím sociologických průzkumů tak, aby byly získány případné korektivy pro jakoukoli budoucí kulturní politiku či dílčí koncepční kroky v jeho jednotlivých kompetenčních oblastech.

Článek 9 - Navrhnout právní úpravu postavení kulturních institucí v souvislosti s reformou veřejné správy, docílit zlepšení odměňování jejich zaměstnanců

Konkrétně :

V důsledku I. etapy reformy veřejné správy dochází k přechodu řady dosud státních kulturních institucí do působnosti krajů. Krajům se převádí do majetku budovy, sbírky, knihovní fondy a některé další věci stanovené zákonem č. 157/2000 Sb., o přechodu některých

⁷ Viz Rezoluce Rady EU č. 395Y1207(01) ze dne 20. 11. 1995, o podpoře statistik, o kultuře a ekonomickém růstu a viz též Doporučení k mezinárodní normalizaci statistik veřejného financování kulturních aktivit, přijaté 21. zasedáním Generální konference UNESCO, Bělehrad, dne 27. 10. 1980.

⁸ Dosud jsou údaje o výdajích domácností na kulturu sledovány pouze v rámci agregátního ukazatele postihujícího zároveň výdaje na sport, kulturu a zábavu.

⁹ Tato činnost bude posílena u Informačního a poradenského střediska pro místní kulturu (IPOS) pro oblast kulturně vzdělávacích činností a tzv. neprofesionální umělecké aktivity, bude rozšířen "záběr" dosavadního Divadelního ústavu o další oblasti profesionálního umění a Ústavu lidové kultury, pokud jde o tradiční lidové umění. Rovněž tak bude tato činnost minimálně zachována u státních památkových ústavů pro oblast památkového fondu, v Národní knihovně pro oblast knihovnictví a v Národní galerii v Praze a Národním muzeu pro oblast muzejnictví, příp. specializovaném institutu pro oblast muzejnictví, jehož potřebu vzniku si Ministerstvo kultury, jako součásti metodicko-odborného a servisního pracoviště pro obor muzejnictví, uvědomuje. Ministerstvo bude usilovat o nejvhodnější formu jeho zřízení. Obdobné pracoviště je třeba v oblasti získávání dat a informací týkajících se audiovize.

věcí práv a závazků z majetku České republiky do majetku krajů. Obdobný proces bude následovat v II. etapě reformy veřejné správy, kdy se bude státní majetek kulturní povahy spravovaný okresními úřady a jimi zřizovanými organizacemi převádět převážně na samosprávné orgány. V důsledku toho bude ministerstvo kultury nadále zřizovat pouze instituce výrazně celostátního a nadstátního významu :

Státní ústav památkové péče (a Státní památkové ústavy¹⁰ v některých krajích)

Národní knihovna v Praze

Moravská zemská knihovna v Brně

Knihovna a tiskárna pro nevidomé K. E. Macana

Informační a poradenské středisko pro místní kulturu

Národní divadlo

Státní opera Praha

Česká filharmonie

Divadelní ústav

Pražský filharmonický sbor

Národní muzeum

Národní galerie v Praze

Uměleckoprůmyslové muzeum Praha

Národní technické muzeum

Národní zemědělské muzeum

Moravské zemské muzeum

Moravská galerie v Brně

Technické muzeum v Brně

Valašské muzeum v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm

Památník národního písemnictví v Praze

Památník Terezie

Památník Lidice

Muzeum Jana Ámose Komenského v Uherském Brodě

Slezské zemské muzeum v Opavě

Muzeum loutkářských kultur v Chrudimi

Národní filmový archiv

Ústav lidové kultury ve Strážnici

Muzea, galerie a knihovny převedené krajům budou nadále fungovat jako příspěvkové organizace podle zákona 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů. To umožní zřizovatelům svěřovat jim majetek do správy, což je zejména u majetku kulturní povahy osvědčený institut, užívaný v zemích Evropské unie. Současně to zachová optimální prostor pro iniciativu vedoucích zaměstnanců.

Zákon 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla) a s ním související výklad ministerstva financí způsobí, že nové státní příspěvkové organizace nebude nadále možné zřídit ani rozšiřovat okruh majetku, s nímž tyto organizace hospodaří, pokud nejde o rozšiřování souboru majetku v rámci stávající činnosti. To pro kulturní instituce znamená, že by se měly transformovat do podoby organizačních složek státu nebo na právnické osoby, které budou moci nabývat majetek do svého vlastnictví. U majetku kulturní povahy, který je veřejností vnímán jako majetek v pravém slova smyslu veřejný, tudíž nezczizitelný, to však nebude průchodné. Stačí připomenout, jak bolestně nese veřejnost ztráty na kulturním dědictví, povstale díky jinak

¹⁰ Včetně všech státních hradů a zámků, tedy i těch, které jsou dosud v péči okresních úřadů.

obecně kladně přijímané liberalizaci vlastnictví a života vůbec.

Ministerstvo kultury proto navrhne věcný záměr zvláštního zákona a na jeho základě zákon, který

- bude státu umožňovat zřizování, změny a zrušení kulturních institucí způsobem obdobným příspěvkovým organizacím územních samosprávných celků, včetně obdobného modelu nakládání s majetkem zejména kulturní povahy;
- zajistí poskytování dotací ze státního rozpočtu, přijímání příspěvků z krajského a obecního rozpočtu;
- zefektivní víceleté financování dlouhodobých projektů;
- umožní pojištění majetku druhých osob, jenž bude kulturní instituci zapůjčen např. pro výstavu;
- umožní náhradu komerčního pojištění institutem státní záruky.

Ministerstvo kultury si je rovněž vědomo současného neuspokojivého stavu odměňování pracovníků kulturních institucí, který výrazně zaostává za jejich vzdělaností i rozsahem práce. Ministerstvo kultury bude usilovat o zlepšení této situace, aby mohla být lépe diferencována vysoce odborná činnost specialistů v těchto institucích.

Článek 10 - Zefektivnit podporu neziskovým nevládním organizacím zdokonalením zásad grantového řízení jako základního nástroje pro financování kultury z veřejných rozpočtů

Konkrétně :

Vláda i nadále hodlá pomáhat při realizaci nekomerčních kulturních projektů, a to především formou fakultativních grantových programů vyhlašovaných veřejnoprávními fondy i orgány státní správy. Při rozhodovacích procesech o konkrétních projektech mají platit zejména tyto zásady:

- při rozhodování se v zásadě nepřihlíží k formě právní subjektivity předkladatele, rozhodující je pouze umělecká, dokumentární, kulturně výchovná či vědecko-výzkumná hodnota (dále jen “odborná hodnota”) předpokládaného výsledku projektu, a to za samozřejmého předpokladu jeho obecné či veřejné prospěšnosti;
- nestanoví-li zákon nebo jiné závazné opatření jinak, orgánu veřejné správy nepřisluší, aby posuzoval odbornou hodnotu předpokládaného výsledku projektu; toto posouzení nechť je přenecháno za tím účelem jmenovaným odborným grémiím složeným z nezávislých odborníků delegovaných profesními organizacemi, senáty vysokých škol uměleckých směrů, odborovými svazy;
- veškeré rozhodování by mělo být založeno na tajném hlasování, jehož výsledky musí být přiměřenou formou zveřejněny;
- při rozhodování musí být v maximální možné míře vyloučen konflikt zájmů;
- při rozhodování o projektech musí být, za dodržení samozřejmého předpokladu vysoké odborné hodnoty, dosaženo i diversity (plurality) projektů, to znamená, že nelze připustit, aby v rámci jednoho oborového programu, např. ve prospěch prezentace výtvarných děl, byly pozitivně ohodnoceny jen projekty jednoho názorového, stylového, žánrového či směrového typu.

Administrativním orgánům veřejné správy kromě přípravy grantových a tendrových programů náleží při jejich provádění především administrativní stránka věci, péče o dodržování relevantních právních předpisů, kontrola správnosti využití přidělených prostředků a informování členů posuzujících grantových grémií.

